

Politiken d. 1. feb. 2008

Hver sjette københavnner er fattig

66.000 borgere i hovedstaden lever under fattigdomsgrænsen, viser en undersøgelse.

Af Marie Hjortdal

De undlader at købe den medicin, lægen har ordineret dem.

De lader i perioder være med at spise, fordi de ikke har råd til mad. Og de samler flasker og samler skrald for at få mad på bordet. Sådan er hverdagen for en stor del af borgerne i København. Ifølge en undersøgelse, som Københavns Kommune har lavet, lever hver sjette indbygger under fattigdomsgrænsen. Og det betyder mange konkrete afsavn i hverdagen.

30 procent af indvandrerne lever under fattige kår

Mens den samlede fattigdom er faldet i løbet af de seneste års økonomiske opsving, dokumenterer undersøgelsen, at uligheden i kommunen er øget. De fattige er blevet endnu fattigere sammenlignet med deres mere velstillede byfæller. Og ifølge undersøgelsen skyldes det, at de offentlige overførselsindkomster ikke er steget så meget som lønningerne.

Især kontanthjælpsmodtagere og indvandrere og deres efterkommere fylder godt op i gruppen af fattige i København. Mens 15,9 procent af alle københavnere er fattige, lever knap 30 procent af indvandrerne under fattige kår. Og samlet set vokser 6.000 københavnske børn op i familier, der lever under fattigdomsgrænsen.

Nedskæringer i kontanthjælpen rammer hårdt

»Jeg er især bekymret over at se, at kontanthjælpsmodtagere og indvandrere rammes så hårdt. Det er to grupper, der er ramt meget hårdt, men med denne undersøgelse i hånden kan vi nu rejse problemet politisk«, siger byens socialborgmester Mikkel Warming (Enl).

Af økonomiske hensyn undlader mange af de københavnere, der lever under byens fattigdomsgrænse, i højere grad end andre at købe lægeordineret medicin, gå til tandlæge, købe frisk frugt og grøntsager, dyrke fritidsinteresser og holde ferie uden for hjemmet. Ifølge socialborgmesteren er det især regeringens nedskæringer i ydelserne til kontanthjælp, der har ramt de fattigste hårdt.

For mange fattige bliver en støt voksende gæld et stort problem, der kan gøre det svært at få vendt den trange økonomiske situation. Derfor vil Mikkel Warming bl.a. oprette en økonomisk skadestue:

»Vi skal have en gældsrådgivning, hvor folk kan komme anonymt ind fra gaden og få hjælp, når de har lavet for mange mærkelige lån og dyre afbetalingskøb for at købe mad og gaver til børnene«.

Men det er marginalt, hvad Københavns Kommune kan stille op for at få antallet af fattige borgere bragt ned. Det siger formanden for Rådet for Socialt Udstødte, Preben Brandt.

Børnenes situation bekymrer

»Man skal se på ydelserne. Socialpolitik er igennem meget, meget lang tid blevet styret af beskæftigelsespolitik. Det betyder, at det skal kunne betale sig at arbejde. Men måske skulle man gribe det anderledes an end blot at se på ydelserne«, siger han.

Preben Brandt opfordrer politikerne til at tænke fattigdomspolitik ind i for eksempel uddannelsespolitik og sundhedspolitik, så samfundets fattigste ikke bliver ramt af deres økonomiske situation på alle fronter.

»Det, der bekymrer mig rigtig meget, er, at så mange børn vokser op i fattigdom. De har ikke adgang til samme oplevelser som andre børn, og det betyder, at de sakker bagud. De har mindre chance for at få uddannelse, og de har større chance for at få sygdom senere i livet. Det kan have en ganske alvorlig betydning for børnene«, siger Preben Brandt.